

ಇವರ ಕಷ್ಟ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾರಂತರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಚಿಂತೆಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಕಾಯಿಲೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಕೊರಗಿ ಕೊರಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ತೀರಿಹೋದ್ದು. ಅವರು ತೀರಿಹೋದ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಕೃಷ್ಣ ಕಾರಂತರೂ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಅವರೂ ತೀರಿಹೋದರು. ಇದರ ಬೆನ್ನಿಗೇ ಸೀತಾಪುರದಲ್ಲಿರುವ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಖಾಲಿಯಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಯಾರೋ ನನಗೆ ಅನಂತು ತೀರಿಕೊಂಡದ್ದು ಹೇಳಿದರು. ಬಹಳ ಬೇಸರವಾಯ್ತು. ಕಾರಂತರು ದೇವರಂತಹ ಮನುಷ್ಯ. ನಿನ್ನಪ್ಪ ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರೇ ಬೆಳೆದ ಹುಡುಗ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಆಗಬಾರದಿತ್ತು. ಏನು ಮಾಡುವುದು ಹೇಳು, ವಿಧಿ ಬರಹವನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ಬದಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದರು.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಸಂಜಯ್ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕುಗ್ಗಿಹೋದ. ಸಂಜಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಅಪ್ಪನಿಗಿಂತ ಯಾರೂ ದೊಡ್ಡವರಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಸಂಜಯನಿಗೆ ತನ್ನಪ್ಪ, ಅಜ್ಜನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಣ್ಣ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪ ಅಜ್ಜನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಹಾಗೇ ಅಜ್ಜನ ಹಟವೂ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಮಗನನ್ನು ಈ ತರಹ ಅವಮಾನ ಮಾಡುವುದೇ? ಅಂದಹಾಗೆ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಜನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಯಿ ರುಚಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಹಸಿವಿನಿಂದಲ್ಲ. ಹಸಿವಿನಿಗೆ ಅನ್ನ ಮಾರಬಾರದೆಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಬಾಯಿ ರುಚಿಗೆ ಬಂದವನಿಗಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಇದು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಯಾಕೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ? ಅಪ್ಪ ಈ ಮಾತು ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅಜ್ಜ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅನಿಸಿತು ಸಂಜಯನಿಗೆ.

ಒಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಮೌಲ್ಯ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯೂ ಅಸಂಬಂಧವಾಗಿಯೂ ಕಾಣುವುದು ಸಹಜ. ಹಾಗೇ ಅಪ್ಪ ಮನೆಬಿಟ್ಟ ಕಾರಣ ಸಂಜಯನಿಗೆ ಫುಲ್ಲ ಕವಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತು.

ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆ ಶುರುಮಾಡಿದರು. ಸಂಜಯ್ ಕೂಡ ಬೇಗನೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಮದ್ದು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪೂಜೆಗೆ ಬಂದ. ಆಶಾ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದ ಬರುವ ಜಾಗಟೆ ಬಡಿಯತೊಡಗಿದಳು. ಪೂಜೆ ಆದಮೇಲೆ ಘಮಘಮಿಸುವ ಉದ್ದಿನ ದೋಸೆ ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲರ ತಿಂಡಿ ಆದಮೇಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಮದ್ದಿಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ನೋಡಲು ಹೊರಬಂದರು.

ಸಂಜಯ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದ: 'ನನಗೆ ನನ್ನಜ್ಜನ ಮನೆ ಜಾಗ ತೋಟ ನೋಡ್ಬೇಕು. ಮಾದನನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಲೇ?'

ಆಗಷ್ಟೇ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಆನಂದಣ್ಣ ಎಂಬ ಊರ ಹಿರಿಯರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಆನಂದಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿವಂತರು. ಕಾರಂತರ ಆಸ್ತಿಯ ಹತ್ತಿರದ ಜಾಗ ಆನಂದಣ್ಣನದ್ದು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಕಾಡಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಊರಿನ ದಾರಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಬಂದ ಸಂಜಯನಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೂ ತಾನು ಈವರೆಗೆ ಕಾಣದ ಅನುಭವಗಳು ಎದುರಾಗತೊಡಗಿದವು. ಸೀತಾಪುರದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹೇಳುವುದರ ಬದಲು, ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಾಗಿ ಜೊತೆಗೇ ಬಂದ ಮೇರಿ ಒಗಟಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಸಂಜಯ, ಸೀತಾಪುರದವರೇ ಆದ ತನ್ನ ತಾತ ಕೃಷ್ಣ ಕಾರಂತರ ಪರಿಚಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಸರ್ವಸುತ್ತಿನ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದುದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಔಷಧಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಸಂಜಯನಿಗೆ ಮೊದಲು ದೊರೆತದ್ದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಉಪಚಾರ. ಪೂರ್ಣ ಗುಣವಾಗುವವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದು ಅವನಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅನಿವಾರ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದಾದಾಗ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿನ ತನ್ನ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಜೆ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸಂಜಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಜಯ ಶೆಟ್ಟಿ ಎನ್ನುವವರೂ ಆನಂದಣ್ಣನೂ ಸೇರಿ ಕಾರಂತರ ಜಾಗವನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಜಾಗದ ರೀತಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಆನಂದಣ್ಣ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ಅವರು ಊರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಲೆಹಾಕಿದರೂ ತಪ್ಪಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವರಲ್ಲ. ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾದವರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಓಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಆನಂದಣ್ಣನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ 'ಆನಂದಣ್ಣ, ಇವನು ಸಂಜಯ್ ಅಂತ. ಇವನಿಗೆ ಕಾರಂತರ ಆಸ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತೀರಾ? ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನೀವು ಔಷಧವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಒಯ್ಯುವವರು ತಾನೇ?' ಎಂದರು.

ಆನಂದಣ್ಣನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. 'ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ, ಇವರು ಯಾರು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲಲ್ಲ?' ಹೇಳಿದರು.

'ಓ, ಮರೆತೆ, ಇವನು ನಮ್ಮ ಕಾರಂತರ ಮೊಮ್ಮಗ - ಸಂಜಯ್ ಅಂತ ಹೆಸರು. ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ' ಅಂದರು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.

ಆನಂದಣ್ಣನಿಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಯಿತು. ಇದು ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಷಯ ಅಂತ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಮೊದಲಿಗೆ ಈ ಹುಡುಗ ಬಂದ ವಿಷಯ ಜಯ ಶೆಟ್ಟರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇವನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಅವರ ಮನೆಯಾಚೆ ಕರೆದೊಯ್ಯರಾಯಿತು ಅಂದುಕೊಂಡರು.

ಆದರೂ ಆನಂದಣ್ಣ ಕೃತಕ ನಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು, 'ನಮಸ್ಕಾರ ಕಾರಂತರಿಗೆ, ನಾನು ಆನಂದ ಪೂಜಾರಿ ಅಂತ. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಆನಂದಣ್ಣ ಅಂತ ಕರೀತಾರೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಕಾರಂತರನ್ನೇ ನೋಡಿದ ಹಾಗಾಯ್ತು' ಅಂದರು.

ಸಂಜಯ್ 'ನಮಸ್ಕಾರ' ಅಂದ.

ಆನಂದಣ್ಣ ಮುಂದುವರಿಸಿ 'ಈಗ ನಡು ಬಿಸಿಲು ನೋಡಿ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾನು ಔಷಧ ಕೊಂಡುಹೋಗಲು ಬಂದವನು. ಇವತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾಲಕ್ಕು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರ್ತೇನೆ. ಆಗ ಆರಾಮವಾಗಿ ಇಡೀ ಊರು ಸುತ್ತುವ' ಹೇಳಿದರು.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು 'ಆನಂದಣ್ಣ, ನೀವು ಪುನಃ ಬರ್ಬೇಕಲ್ಲಾ?' ಅಂದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆನಂದಣ್ಣ 'ನೋಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ, ನೀವು ಕಾಲಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ತಿರುಗುವವನು ನಾನು. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಇವರನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮನೆ ತೋರಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇವರು ನಮ್ಮ ಕಾರಂತರ ಮೊಮ್ಮಗ. ನಾವು ಕಾರಂತರ ಎಂಬಜಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡವರಾದವರಲ್ಲವೇ? ನಿಮಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ನನಗೂ ಇವರ ಹಂಗು ಇದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕೈ ಮುಗಿದು, 'ಮತ್ತೆ ಬರ್ತೇನೆ ಅಮ್ಮಾ' ಅಂತ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಸೀತಮ್ಮನಿಗೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೊರಟರು.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸಂಜಯನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ 'ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನಂತರ ಆನಂದಣ್ಣ ಬರ್ತಾರೆ. ಈಗ ಊಟ ಮಾಡುವ, ಬಾ. ನಮ್ಮ ಗೌರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆತಿದ್ದಾಳೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಹೋದರು. ದನದ 'ಅಂಬಾ' ಕೇಳಿತು.

ಸಂಜಯ್ ಕಾದದ್ದೇ ಬಂತು. ಆ ದಿನ ಆನಂದಣ್ಣ ಮತ್ತೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಸಂಜಯ್ ಆಗಾಗ ಕೈ ಹಿಸುಕುತ್ತಾ ಕುಳಿತ. ನಂತರ ತನ್ನ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗನಾದ.

'ಅಲ್ಲಾ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿನ್ನೆಯೂ ನೋಡಿದೆ, ಇವತ್ತೂ ನೋಡಿದೆ. ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೆಲ್ಲ ಆ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಏನೋ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಆ ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಯೇ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ